

derjydske Landsdele er saaledes afklarede, at de helt og fuldt kan komme ind under denne Lov.

For den af Ministeren foreslaaede Ændring til § 1, som er tiltraadt af Udvalget, er der allerede gjort Rede i de ovenførte Bemærkninger.

Flertallets Ændring til § 2 tager Sigte paa, at en Virksomhed ikke stadig kan tvinges til at skifte den ledende Mand uden selv at blive ramt.

Ændringen til § 3 under Nr. 13 bestemmer, under hvilke Forhold Lærlingen skal medunderskrive Kontrakten, naar den skal være bindende efter Lærlingens 20de Aar.

Til § 4 stiller Udvalget et Ændringsforslag, som fastslaar, at Mesteren skal betale Undervisningen i Handels- og tekniske Skoler samt Udgifter ved Aflæggelse af Læreprøven.

Ændringen til § 12 er foreslaaet i Overensstemmelse med § 32 i det i Landstinget fremsatte Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere.

I § 20 foreslaas en Ændring, der bestemmer, at de Mænd og Kvinder, som bliver Voldgiftsdommere, skal være oplærte i det paagældende Fag.

Til § 21. Da der efter dette Lovforslags Fremkomst er oprettet en kommunal Hjælpekasse i København, foreslaar Udvalget en Ændring, som gaar ud paa, at disse Bøder ogsaa for Københavns Vedkommende tilfalder den kommunale Hjælpekasse.

Et *Mindretal* (P. Andersen, Jønson, L. D. Rasmussen, Simonsen og Sundbo) anser det for [magtpaaliggende — naar der overhovedet skal gives en Lærlingelov med andet Indhold end alene Beskyttelsesbestemmelser for de unge —, at der da foretages saa grundige Ændringer i den nugældende Lærlingelov, at den derved virkelig bliver tidssvarende.

Mindretallet maa anse det for uheldigt at overlade Politivirigheden at føre det fornødne Tilsyn med og foretage nødvendige og paakaldte Indgreb i Lærlingeforholdene, da Politiets Virksomhed maa

siges at ligge langt borte fra disse Forhold. Helst havde Mindretallet ønsket at faa de i tidligere Forslag nævnte Lærlingekommissioner gennemført, men da Modstanden mod disse Institutioner maa anses som uovervindelig i Øjeblikket, har Mindretallet foreslaaet, at Bestyrelserne for Arbejdsanvisningskontorerne træder i Stedet for Politivirigheden, dels fordi det forelagte Lovforslag i § 1, 2det Stykke, selv aabner Mulighed for Anvendelse af disse Ledelser i visse Tilfælde, dels fordi der ved tidligere Forhandlinger er fremsat antydningssvise Udtalelser, der lod formode, at denne Vej muligt kunde være farbar. Hertil sigter Ændringerne under Nr. 1, 3, 4 og flere.

For at faa gennemført den mest betryggende Ordning med Hensyn til Læretid, Lønning og den teoretiske Uddannelse for Lærlingene har Mindretallet ment det rigtigt at lade de paagældende Organisationer indenfor de enkelte Fag øve saa stor Indflydelse som muligt i disse Hovedspørgsmaal, da det maa betragtes som ganske afgjort, at der netop der findes den virkelige Sagkundskab. Mindretallet finder det heldigst, at Læretid og Løn fastsættes periodisk, men har — som en Overgangsform — foreslaaet Lønnen for Lærlinge fastsat i et vist Forhold til de voksne Arbejderes Løn. Til disse Forhold sigter Ændringerne under Nr. 11, 12 og 34.

Mindretallet ønsker Arbejdstiden bestemt fastslaet til 8 Timer, da det maa anses som det højeste, et ungt Menneske baade af Hensyn til sin legemlige og aandelige Udvikling bør være beskæftiget, og da det er uheldigt at give Lovregier, der paa et saa vigtigt Punkt er ganske flydende, hvis de afhænger af de eventuelt vekslende Arbejdstidsforhold i de forskellige Fag. (Ændring Nr. 16).

Da den Maade, hvorpaa Svendprøvekommissionerne omkring i Landet hidtil er blevet valgt, har fremkaldt adskillig Misfornøjelse og ikke har været egnet til at skabe den Tillid til disse, der maa anses for paakrævet, har Mindretallet foreslaaet Ændringen under Nr. 22, idet Lovforsla-